

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 24. júla 2014 v Bratislave v trestnej veci obvinenej **Ing. D. F.** pre prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., o návrhu obvinenej na odňatie a prikázanie veci takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obvinenej Ing. D. F. vedená na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6Tos 31/2014, sa tomuto súdu **n e o d n í m a**.

O d ô v o d n e n i e

Na Krajskom súde v Košiciach sa vedie pod sp. zn. 6Tos 31/2014, konanie o sťažnosti obvinenej Ing. D. F. proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie zo 14. februára 2014, sp. zn. 2T 179/2013, ktorým bola podľa § 142 ods. 1 Tr. por., s použitím § 143 ods. 1 Tr. por. do konania pribratá F. za účelom vypracovania znaleckého posudku, v ktorom bude potrebné posúdiť a zodpovedať tieto otázky :

1. Na základe vyšetrenia posúdiť, či obvinená Ing. D. F. trpí nejakou duševnou chorobou alebo poruchou.
2. Či obvinená Ing. F. v čase spáchania skutku mohla svoje konanie ovládať a mohla rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania.
3. Posúdiť, či obvinená je schopná chápať zmysel trestného konania.
4. Vyjadriť sa, či obvinená je schopná zúčastniť sa hlavného pojednávania.
5. Iné okolnosti dôležité pre účely trestného konania, ktoré budú zistené v priebehu znaleckého dokazovania.

V závere podanej sťažnosti obvinená uviedla, že namieta celý Košický, Prešovský i Nitriansky kraj a žiada, aby bola vec odňatá z pôsobnosti Košického kraja. Navrhuje,

aby sa trestná vec prejednávala buď v Bratislave, Žiline, Banskej Bystrici alebo Nitre (č. 1. 210).

Dňa 06. júna 2014 bola vec - aj spolu s písomnými vyjadreniami všetkých sudcov Krajského súdu v Košiciach (tí sa pritom vyjadrili v tom smere, že obvinenú nepoznajú, nemajú žiadny vzťah k veci a necítia sa byť preto zaujatí) - predložená najvyššieho súdu na rozhodnutie.

Najvyšší súd ako súd najbližšie spoločne nadriadený krajským súdom Slovenskej republiky preskúmal podaný návrh v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. ako i predložený spisový materiál a dospel k takému záveru, že tento nie je dôvodný.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z **dôležitých dôvodov** môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Na odňatie a prikázanie veci (delegáciu) musí existovať dôležitý dôvod, čím sa zdôrazňuje výnimočnosť takéhoto postupu. Dôležité dôvody nie sú v zákone taxatívne uvedené, ale treba nimi rozumieť také okolnosti, ktoré v konkrétnom prípade umožnia celkovo lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenie jeho účelu iným súdom toho istého druhu a stupňa, než súdom miestne príslušným. Takýmito dôvodmi sú predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú náležité zistenie skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, výchovné pôsobenie konania a čo najrýchlejšie avšak zákonné a spravodlivé prejednanie a rozhodnutie veci. Jedným z dôvodov na postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. je i zaujatosť všetkých sudcov príslušného súdu.

Pri úvahách, či sú v konkrétnom prípade dané dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci, treba hodnotiť všetky okolnosti odôvodňujúce takýto postup vo vzájomnej súvislosti a pri posudzovaní ich opodstatnenosti a závažnosti treba prihliadať aj na význam zákonných ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov.

Ústavným zákonom zo dňa 9. januára 1991, číslo 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd a tiež prijatím Ústavy Slovenskej republiky s účinnosťou od 1. októbra 1992 výrazne stúpol význam ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov. Vyplýva

to z čl. 38 ods. 1 Listiny a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého „*nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon*“.

S ohľadom na uvedené je teda zrejmé, že sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje tiež i na ustanovenie § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého je sudca pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranné, spravodlivo, bez zbytočných prietáhov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

Obsah tohto práva a povinnosti je základným pilierom výkonu funkcie sudcu, keď výnimky môžu vyplývať len z naplnenia zákonných predpokladov.

Pokiaľ ide potom o posudzovaný prípad, tak tu obvinená Ing. D. F. neuviedla ani voči jednému sudcovi dotknutého krajského súdu žiadne také konkrétne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania v danej veci, a v dôsledku ktorých by teda bolo možné uvažovať o ich zaujatosti (zmysel má pritom uvažovať len o zaujatosti konkrétnych zákonných sudcov). Keďže zároveň nebol zistený ani žiadny iný dôležitý dôvod na odňatie veci Krajskému súdu v Košiciach a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa, bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 24. júla 2014

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová